

[Lembourn.]

sinder af elever, tusinder af lærere, gymnasiet fremtid — to blokke, lige store, stå stejlt over for hinanden.

Jeg skal ikke gå ind i selve sagens substans. Det har de tidligere ordførere gjort udmærket, men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har megen sympati for meget af det, som fru Tove Nielsen sagde. Jeg mener til gengæld at have ret i den formodning, at der i de to blokke er mange, som ikke er så kompromisløse, som de synes at være. Jeg håber derfor, at det alligevel er muligt, når vi når frem til den endelige afgørelse, at skabe et rimeligt flertal bag en ny gymnasielov.

Det er tragisk, hvis folketinget bryder med en gammel tradition, en generationslang tradition, for, at der som regel er brede flertal bag lovgivning, der vedrører uddannelsen, kulturpolitikken, u-landspolitikken og Grønlandspolitikken. Det har været en god tradition. Derfor finder jeg det noget meget ulykkeligt, hvis denne afstemning i dag skulle ende med, at en enkelt stemme afgjorde så vigtig en sag. Skulle jeg personlig stemme ja eller nej i dag, så ville jeg bryde med det grundprincip, der er grunden til, at jeg netop nu er i den situation, jeg befinder mig i. Jeg skulle ene mand, ikke på grund af mine kvalifikationer på dette område, bestemt ikke, men alene på grund af en helt stemmemæssig tilfældighed, afgøre en sag, som vedrører så mange mennesker og så vigtige principper. Det kan jeg simpelt hen ikke tillade mig.

Min stemmeafgivning i dag vil derfor have det formål at prøve at samle et rimeligt flertal bag den lovgivning, vi skal have.

Hvis ellers oplysningerne om stemmetallene er rigtige, som går ud på, at der er lige mange på begge sider, så vil jeg stemme sådan, at forslaget ikke nu kan gennemføres, men at det skal genforhandles, at der altså bliver en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling ud fra det håb, at vi så ser et kompromisforslag fremlagt her i folketingssalen, som har et rimeligt bredt flertal bag sig, og som — hvis det går, som jeg formoder og håber — også jeg vil kunne stemme for til sin tid.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Behandlingen af dette lovforslag giver et

nyt eksempel på venstres valg af side i et vigtigt uddannelsespolitisk spørgsmål. Venstre har foretrukket et samarbejde med fremskridtspartiet fremfor at samarbejde med de radikale og med socialdemokratiet. Når jeg nævner disse to partier — jeg kunne også have nævnt SF — så hænger det sammen med, at disse partier indgik i forliget omkring folkeskolen, og fordi der er så åbenlys sammenhæng imellem denne lov og den nys vedtagne folkeskolelov.

I øvrigt havde også jeg ligesom hr. Lembourn en vis tillid til, at venstre kunne se det nødvendige i, at uddannelseslove blev vedtaget med brede flertal og ikke blev til konfrontationer, hvor meget få stemmer skulle være afgørende for den uddannelseslovgivning, som skulle administreres her i landet.

Det af et flertal stillede ændringsforslag, altså det konkrete ændringsforslag til gymnasielovens § 14, er et klart brud på de principper, den nye folkeskolelov bygger på, nemlig at der fag for fag kan vælges grundkursus eller udvidet kursus ud fra en bedømmelse af, på hvilket kursus den enkelte elev vil have de bedste muligheder for fremgang i faget, og at det er forældrene, der er nærmest til at træffe afgørelse om elevernes uddannelse.

Ændringsforslaget vil nu medføre, at valget af grundkursus eller udvidet kursus i meget vidt omfang vil blive bestemt af forældrenes naturlige ønske om ikke at afskære eleven fra til sin tid at komme i gymnasiet. Muligheden for at kombinere grundkursus og udvidet kursus i forskellige fag bliver der nu slået en streg over. Nu vil man så at sige tvinge forældrene til at vælge udvidet kursus i alle kursusdelte fag, uanset om eleverne ville have fået større udbytte af at følge grundkursus.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at det også kan tænkes, at der nu vil ske det, at man, hvis ændringsforslaget gennemføres, kommer til at presse den ikke-kursusdelte undervisning igennem hurtigere, end man i hvert fald fra de borgerlige partiers side har ønsket. Det kan vi selvfølgelig fra socialdemokratiets side ikke have noget imod, men jeg må minde om, at der hos forligspartierne bag folkeskoleloven var enighed om, at der med reglerne om grundkursus og udvidet kursus, folkeskolelovens § 8, var skabt